

Miljø- og Fødevarerministeriet
Departementet

Virksomheders direkte MFS-udledninger

30. oktober 2019

Kan MST give tilladelse til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer til områder i dårlig tilstand?

Miljøstyrelsen er godkendelsesmyndighed for 76 produktionsvirksomheder med direkte udledning, heraf har godt 40 virksomheder udledning af et eller flere prioriterede stoffer. F.eks. kraftværker, affaldsforbrænding, metalforarbejdende virksomheder, mejerier og den kemiske industri.

Miljøstyrelsen behandler pt. 12 ansøgninger om miljøgodkendelse af direkte udledning af spildevand.

Eks.
CO₂-besparende brændselsomlægning på et kraftvarmeværk fra naturgas til biomasse med tilhørende våd røggasrensning, som danner processpildevand med indhold af bl.a. kviksølv.

Forpligtelser i VRD og virksomheders direkte MFS-udledninger

- Opnå ”god tilstand” og forebygge ”forringelse af tilstand” i vandområderne.
- Reducere forurening med prioriterede stoffer progressivt og på sigt udfase udledninger af farlige prioriterede stoffer, bl.a. kviksølv.

Tilladelse til direkte MFS-udledninger

- Der kan ikke tillades yderligere udledning af et stof, hvis det kan medføre forringelse af tilstanden for berørte overfladevandområder eller risiko for, at miljømålet ikke kan opnås inden den fastsatte tidsfrist.
- VRD opererer ikke med bagatelgrænser, dvs. at enhver mertilførsel til et vandområde i dårlig tilstand som udgangspunkt vil være en forringelse.

Praksis i øvrige medlemsstater og møde med interessenter

Problemstilling taget op af DK i WG Chemicals.

Behovet for fleksibilitet ift. til fortolkning af ”forringelse” i VRD er adresseret af tidligere DK regering ifm. høring om evt. revision af VRD (fitness check).

Drøftet på møde med ml. DEP, MST og danske interessenter 22/8

- Teknologiske muligheder for udfasning
- Evt. erfaringer om praksis i andre lande

Løsningsspor

1. Fortolkning af "forningelse" og mindre strenge miljømål

- Begrebet "forningelse" er uafklaret ift. kemisk tilstand. Kommissionen har i tråd med principperne i Weser-dommen tilkendegivet, at enhver forhøjelse af koncentrationen af et stof udgør forningelse, hvis vandområdet er i dårlig tilstand. Der vurderes at være en procesrisiko ved en lempeligere fortolkning.
- Anvendelse af undtagelsesbestemmelsen om fastsættelse af mindre strenge miljømål forudsætter, at der ikke sker forværring (= forningelse).

2. Overblik over samlede påvirkninger

- Vurdere den nødvendige indsats for at nå målopfyldelse i VP3 via overblik over de samlede kilder, herunder de enkelte kilders bidrag til, at miljøkvalitetskrav overskrides.

3. Fortsat påvirkning via Kommissionen, evt. revision af VRD og dialog med øvrige MS

4. Teknologispor

- MUDP mv. og dialog med virksomheder om teknologiske alternativer.

Løsningsspor - fortsat

5. Påvirkninger under detektionsgrænsen

- Udledningen må som minimum indebære en målbar forhøjelse af koncentrationen af stoffet i vandområdet, før der er tale om forringelse. Evt. godkendelser med vilkår om revision inden forringelse.

6. Helhedsvurdering

- Beregning af mindre luftformigt nedfald til samme vandområde kan indgå. Det afgørende efter vandrammedirektivet er påvirkningen af vandmiljøet.

7. Naturlige baggrundskoncentrationer

- Hensyntagen til naturlige baggrundskoncentrationer (dvs. de naturlige koncentrationer uden menneskelig påvirkning) for en række metaller i vurderingen af, om miljøkvalitetskrav er overholdt. Viden om baggrundskoncentrationer foreligger ultimo 2019.

8. Blandingszoner

- Vandrammedirektivet og EU's tekniske retningslinjer giver mulighed for en mere konkret udpegning af blandingszoner, som afhænger af vandområdets størrelse og øvrige konkrete forhold, end den nuværende vejledning giver mulighed for.